

Ebédidőben

A Story of Love

Mikor a busz hirtelen megállt nehogy
elgázoljon egy anyát és gyermekét az úttesten
a szemben ülő kalapos fiatalasszony
hozzám csapódott s én nem lévén fából
tüstént egész testemmel elkezdtem
szeretkezni.

Először ellenállt mondván
túl korai még az idő és épp most
reggelizett különben is
ellenszenvesnek talál. De mikor
elmagyaráztam hogy ez itt a
nukleáris kor és délre itt
a világvége levette zöld kalapját
zsebre tette buszjegyét és
és bekapcsolódott a testmozgásba.

A buszközönség tengernyi nép
megdöbrent meglepődött és mulatott
és bosszankodott de aztán
elterjedt a hír hogy délben itt a világvége
zsebre vágta buszjegyüket s büszkeségüket
és tömegszeretkeztek. Még a
jegykezelő is átmászott a vezetőfülkébe
hogy a sofőrrel némileg érintkezzen.

Aznap este hazafelé a buszon
zavarban voltunk főleg én
és a zöld kalapos fiatalasszony egyszerre
mondtuk egymás szavába vágva milyen
elhamarkodottak és esztelenek voltunk.
Aztán mert nem vagyok szívbjajos
felálltam és kijelentettem kár hogy

nem jön el a világvége majdnem
minden délben és hogy úgy tehetnénk
mintha. S akkor megtörtént...

Villámgyorsan partnert cseréltünk
s a busz nemsokára átvette a
naftalingolyó fehér testek pajzán ritmusát.

S másnap
S mindennap
Minden buszon
Minden utcában
Minden városban
Minden országban

az emberek úgy tettek mintha
délben eljönne a világvége.
Ez még nem következett be.
Bár részben már igen.

Régi homlokzat